

Na špičky a pomalu se brodit!“ velí náš průvodce, speleolog Lojza. Ve 62 letech pořád slézá a zase vylézá 86 m žebříků do Rudického propadání a vodí skupinky nadšenců do podzemí. S čelovkami na hlavách sestupujeme řadou navazujících žebříků do hloubky. Poslední žebřík je trochu na nervy, po šikmém začátku se kolmo zalamuje ze stropu dómu volným prostorem asi 16 m svisle dolů. Vedle hučí vodopád, jištění žádné, jen gumové holínky a pogumované rukavice se smekají po vlhkém žebříku.

Za čarodějnicí

Do jeskyně jsme dostali speleologické overaly, rybářské boty, helmy a baterky. Rybářské boty? No jasně, většinu 2,5 km dlouhé chodby se brodíme skoro po kolena v ponorné řece. Voda je nejdříve dost zkalená, ale jak přitékají prameny pitné vody z vedlejších chodeb a komínů, tak se postupně čistí. Rudické propadání je systém řady komínů a několika bočních potoků. Některé komíny jako třeba Rudická propast (153 m hluboká) vedou na povrch, jiné končí slepě hluboko pod povrchem.

VÝLET DO PROPADÁNÍ

V roce 1802 obešel hrabě Hugo Salm komínem podzemní vodopády Jedovnického potoka a objevil tak za pomoci rudických horníků podzemí nazývané „Rudické propadání“. Jedovnický potok v Moravském krasu tvoří nejvyšší kaskádu v České republice a v zimě se tady tvoří až 30 m vysoké ledopády.

Text a foto: Filip Weber

Komín z Rudického dómu vede skoro až na povrch, kde chybí prokopat a uvolnit jen kousek do propasti Tumperek, která je vedle stejnojmenné hospody v Rudici. Až se to povede, bude zkratka z hospody asi 185 m pod zem přímo do Rudického dómu.

Zatím se ale musíme 2,5 km brodit ponornou řekou, hluboká místa překonáváme po laněch zavěšených nad sebou. Jednoho se držíte a po druhém v holínkách jdete. Stačí jedno sklouznutí a máte jistou koupel v ledové vodě. Cesta je vyzdobena krápníkovými útvary jako třeba Rudická čarodějnice a překrásná sintrová Kašna. Tento útvar vzniká usazováním sintru z pramene pitné vody a přibývá rychlostí až několika milimetrů za rok. Na vrcholku Kašny je zapomenutý žebřík z průzkumu v roce 1922. Žebřík je již pokryt 15 cm tlustou vrstvou sintru.

Po bříše Chodbou vzdechů

Jedovnický potok v Rudickém propadání protéká několika sifony – neprostupnými závaly. První byl prostřílen a uvolněn v roce 1922. Kolem dalšího byla v roce 1958 objevena a po prostřílení prostoupena

Chodba vzdechů, přezdívaná „Kurva chodba“. Obdivují průzkumníky, kteří touto chodbou protáhli žebříky, potápěčské láhve, nafukovací čluny a další vybavení pro pokračující průzkum. V chodbě jsem se nejdříve snažil lézt po čtyřech a nelehát si do louží. Ale strop se pořád snižoval, a tak jsem sebou nakonec do louží stejně plácnul a plazil se vodou. Místy jsem zůstával viset za ramena. Po nekonečných minutách vzdychání a nadávek jsem na vrcholku komína – a další sestup po žebřících do podzemní řeky. Obešli jsme sifon a přes několik míst vybačených lany a kolem řady krápníkových útvarů jako „Věčný déšť“ a dalších jsme došli do Rudické propasti. To je ta, kde je zkratka do hospody – 185 m nahoru komíny, plazivkami a zakroucenými prostupy leda tak pro žížaly.

Řeka pokračuje podzemím dále. V minulosti se podařilo prostoupit sifony, plazivkami a chodbami až k vývěru v jeskyni Býčí skála. Pak cesta byla povodněmi ucpána a dnes je neprostupná. Po cestě je Obří dóm (s rozměry 75 x 20 m a výškou 70 m největší jeskynní dóm v České republice).

Mapa podzemní řeky

Jdeme zpátky. Brodění řekou, překonání hlubokých míst po lanech. Chodba vzdechů, pot ze mě leje. Obcházení kaskádky boční chodbou po čtyřech. Kašna s křišťálovou vodou a žebříkem, brodění, sintrová čarodějnice... Hukot vodopádu sílí, jsme zpátky v Hugonově domě pod vodopády. Vystupujeme 86 m po žebřících na povrch. Lojza nám ukazuje, kudy jsme vlastně podzemím šli. Celá ponorná řeka je přesně zaměřená a vytyčená v mapách. A tak Lojza ví, že tady pod tím domem je 150m dole Chodba vzdechů, kousek vedle je Kašna a tady vedle hospody je Rudická propast.

Rudické propadání je přístupné na objednání

- ▶ **Vlevo:** Některé komíny ústí až na povrch.
- ▶ **Nahoře:** Brodění ponornou řekou

u místních speleologů celoročně, ale nesmí být povodeň. Když je povodeň, voda zaplaví prostory až do sedmimetrové

výšky. Jeskynáři musejí za špatného počasí držet hlídky na povrchu. Na dno mají natažený vojenský telefon, a když začne pršet, vyhlašují poplach. Pak nezbyvá, než vystoupat do nejbližšího komína a i několik hodin čekat, než voda opadne. ◀

InzerceA151003558

Objevte Znojmo

[Památky](#)
[Adrenalinové podzemí](#)
[Koupání na Znojemsku](#)
[Národní park Podyjí](#)
[Znojemská vinařství](#)
[Za znojemským vínem](#)

www.objevteznojmo.eu

